

“Loop je volgende week mee met de hardloopvierdaagse?”, vroeg mijn vrouw terloops. “Hè, die is toch alleen voor leden van de Roadrunners?”, was mijn antwoord.

Maar nee hoor, ook introducés mogen mee, zo bleek. Net terugkomend van een lange blessure en dan 4 avonden achter elkaar hardlopen, is dat wel zo slim? Na wat verder praten blijkt dat je niet elke avond een zelfde afstand hoeft mee te lopen en dat je lekker op je eigen tempo kunt lopen. Dat klinkt prima.

Ik besluit mee te doen en lekker rustig aan een dagje 10km, 2 dagen 5 km en dan op donderdag af te sluiten met een 10km.

Op maandag stappen we op de fiets richting Trivium. De vlaggen van de Roadrunners zijn van verre al zichtbaar en er hangt al een gezellige sfeer. Naast hardlopen blijkt er ook een aardige groep te zijn die gaan wandelen. Zodra zij zijn vertrokken gaan de hardlopers aan hun gezamenlijke warming up beginnen. Hierna gaan wij ook op pad.

Elke dag zijn er mooie routes uitgezet rond en door Etten-Leur en met grote pijlen op de grond is het goed te volgen. Als je vooraan loopt is het helemaal luxe, want zowel met de 5km, als ook met de 10km rijdt een fietser de route voor en zorgt deze tevens voor een veilige oversteek bij alle kruisingen.

Eenmaal klaar met het blokje wandelen of hardlopen, komt iedereen terug op het Trivium over de “officiële” finishstreep, waar onder een partytent drinken klaar staat, evenals een bakje kersen, wat banaantjes en niet te vergeten heerlijke snoepjes. Zodra iedereen binnen is wordt er even gezellig nagepraat en gaat iedereen moe maar voldaan weer naar huis. De eerste drie avonden vliegen prima voorbij.

Donderdag... de laatste avond... de beentjes voelen wat stijfjes aan, maar hebben zich deze week goed gehouden, dus ik houd me aan de afspraak: tijd voor de laatste 10km. Ook vandaag zijn er veel deelnemers en gaat iedereen zijn/haar uitdaging weer aan. Deze avond is er zelfs een heus defilé! Bij binnenkomst worden we onthaald door tromgeroffel, wat bij iedereen een grote glimlach op de lippen tovert. Eenmaal over de finish krijgen we allemaal nog een medaille ook!

Na buiten gewacht te hebben tot de laatsten binnen zijn, en natuurlijk de nodige snoepjes en fruit te hebben genuttigd, wordt er even snel opgeruimd en is het tijd om na te borrelen. We gaan naar binnen en hier worden de ervaringen uitgewisseld en natuurlijk ook nog de organisatoren (Joost en Hans) terecht in het zonnetje gezet.

Ook namens mij: Bedankt voor de organisatie!

Het was zeker een geslaagde editie en ik ben er volgend jaar weer bij!